

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei Un număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Prigonirea cărții și a așezămintelor noastre eparhiale.

Nu există în biserica ortodoxă și în special aici la noi un element mai odios decât preotul care se apucă să scrie. Chiar cei ce scriu se urăsc între ei. N'am auzit niciodată vreun scriitor bisericesc prețuind de bine scrisul altuia. Deaceia ei nici nu se caută, nu se adună, nu se asociază cum fac alții pentru a-și împune lucrările, ci le împart clandestin, timizi, ca pe niște lucruri de rușine.

Mă rog, astăzi când Suveranul țării pornește și întreține ofensive culturale, ne-am întrebă noi vreodată de ce Majestatea Sa în opera de cultură populară se sprijină pe oastea învățătorimei și nu face niciodată cu încredere apel la preoțime? Sau, nu ni-a roșit obrazul de rușine când la instalările recente de episcopi Regele nostru accentua cu augustă eleganță indolența noastră din toate domeniile?

Și față de calda îmbărbătare adresată învățătorimei în multiple împrejurări și înfruntarea îndreptățită adusă nouă, îmi vin în minte cuvintele Mântuitorului: „*împărăția lui Dumnezeu se va lua dela voi și se va da neamului care face roadele ei*”.

Când toate breslele de scriitori se unesc și impun statului să poarte grijă de existența lor, să le cumpere cărțile, să le facă sanatorii și căminuri, să le editeze operele, noi preoții refuzăm a întreține la biserici o bibliotecă parohială, — nu din banii noștri ci ai bisericilor, sau refuzăm un stoc de zece calendare. Mi-aduc aminte de stocul de broșurele pe cât de interesante pe atât de folositoare aduse la congresul nostru din toamnă de *părintele consilier Ciuhandu*. Nu știu dacă nu l-a dus jumătate înapoi.

Noi preoții — e adevărat că cetim — dar cetim slugarnic scrisul altora, când ar trebui

ca noi să îndemnăm pe laici a ceti aceștia scrisul nostru. Scrisul bisericesc e tratat ca o adevărată cenușăreasă. Ba sunt și de aceia cari cetesc numai literatură periferică. Cineva care anul acesta trimisese înapoi pachetul cu vreo câteva calendare scriind pe el foarte simandicos: „*Retour — nu se pot distribui*”, — îmi arăta cu candoare întreaga colecție a celor cincisprezece lei. Excelentă pășune duhovnicească, nu?

Unii dându-și seama că se situează pe o poziție periculoasă refuzând cartea bisericească obiectează că li-se trimit lucrări proaste. Teză care nu-și are temeiul fiindcă orice lucrare care se tipărește de pildă în Tipografia noastră, trece înainte prin cenzura consiliului eparhial și ceeace nu-i demn de lumină, nu se tipărește.

Nu pot fi — e adevărat — toate foarte bune; sunt altele mai puțin bune după gradul de cultură al autorului, dar oricum ar fi, o carte este totdeauna scrisă cu o intenție bună, este o parte din sufletul celui ce o scrie.

Mai vârtos ca în alte eparhii, la noi e o adevărată prigoană a scrisului bisericesc. E prigonit acest scris tocmai astăzi când dușmanii Bisericii tocmai prin el duc luptă înversunată împotriva a tot ce este credință și practică religioasă. Tocmai acum când din ce în ce mai puternic suntem încercuiți cu temeiuri cărturărești, noi strigăm: nu ne trebuesc cărți, ba încă mai facem și proteste pe la ministere cerând organelor de stat să deconsilieze — dacă nu să oprească — trimiterea de cărți la parohii pentruca aceste organe să vină cu incriminarea că se face „abuz de putere”. Tocmai acum când ar trebui mai mult să înțelegem că „*lupta noastră nu este împotriva sângelei și a trupului, ci împotriva domniilor, împotriva stăpâniilor, împotriva căpeteniilor acestui întuneric, împotriva duhurilor răutății, răspândite în văzduhuri*” (Efes. VI, 12). Nu sunt chemat să cvalific eu astfel de fapte, dar

socotesc că se face prin aceasta cel mai mare rău bisericii pe lângă că se paralizază opera de înzestrare a parohiilor cu cărți.

Sunt prin urmare *două preoții*. Una care muncește și-și depune toate eforturile pentru înaintarea și cultivarea și a sa și a poporului, și alta care vociferează, strigă și înaintează la proteste. Prigonirea cărții bune e pe cât de generală pe atât de veche la noi. Am putea spune chiar organică. Dar pentru că am ajuns aci, iată mi-ași permite și o întrebare. Dece nu vă revoltați fraților cari știți protesta, niciodată de ceeace în adevăr ucide prestigiul preoțimii, prestigiul tagmei și dragostea de popor și de biserică? Dece nu vă revoltați de cei ce bârfesc din umbră, de cei ce nu-și caută de slujbă, de atâția și atâția cari fac rușinea noastră cea de azi și cea de totdeauna? Găsiți ca cei mai primejdioși oameni în biserică pe cei cari în loc să trândăvească și pierd nopțile de scriu o carte pentru editarea căreia își vând adesea și pâinea dela gura copiilor? Aceștia sunt cei buni de legat la stâlpul infamiei (?) când nouă nu ni-se cere nu mai mult decât să inventariem în biblioteca parohială. Găsiți că e demn ca pentru aceasta să se facă apeluri disperate prin presă sau pe la ministere împotriva „*impilărilor*” dela episcopie?

Se obiectează că obiectele furnizate de așezămintele noastre centrale sunt exagerat mai scumpe ca în alte părți.

Complect neadevărat. Un caz din altele: un rând de odăjdii pe cari eu le-am confecționat la noi m'a costat 6500 Lei plătit în 3-4 rate. Aceleași vestminte au fost procurate de cineva la Arad cu 7300 Lei plus transportul minus avantajele ratelor.

Tipografia și legătoria noastră, după cum mărturisește „Foaia Diecezană”, abea se pot ține. Nu știu dacă va fi în orașele eparhiei noastre o tipografie mai perfecționată. Cu toate acestea noi ne tipărim fie lucrările monografice, fie alt soi de tipărituri, sau ne procurăm până și *plicurile pentru corespondența* oficioasă în alte părți, fără să mai amintesc de cazuri când însăși matricula de conscripție a fost procurată dela o librărie jidovească din Lugoj.

Fabrica de lumini o duce în agonie fie de pe urma concurenței, dar mai ales lipsei de înțelegere a necesității unei jertfe curate, creștinești și sănătoase. În Eparhia Râmnicului Kgr. de lumânări de ceară se vinde, ba încă se impune de fabrica eparhială, cu 250—260 Lei.

Iată prin urmare așezămintele întemeiate cu mari sacrificii și pe cari alții le râvnesc sau

se străduiesc să și le întemeieze, noi le prigonim să le distrugem prin nepăsarea noastră, și prin lipsa de încurajare le lășăm pradă concurenței. Cred că nu e omenește, necum creștinește ca banii adunați cu tasul dela babele noastre să intre în teigheaua străinilor, iar instituțiile noastre să tânjească sau chiar să dispară!

Este o chestie *vitală* pentru Eparhia noastră ca aceste instituțiuni să se mențină, să înainteze, să înflorească.

Dar cu o *mentalitate* ca cea actuală, cu *spiritul* și *aderența* locală cum bine a constatat *Prea Sfințitul* în Adunarea eparhială, se poate face un pas de progres?

Trebue „*înțelegere, sinceritate și mai ales... suflet*” — (d-l cons. N. Cornean). Trebuie concursul întregii preoțimi, căci ce nu se poate face cu 450 de preoți din aproape tot atâtea parohii cari și ar simți de a lor datorie să contribuie nu cu altceva decât cu *bunăvoința* lor la bunul mers al instituțiilor centrale.

Nu știu care organizație politică își are ca deviză: „*Nici un ac dela străini*”. Noi n'am putea să ne însușim acea deviză și să înțelegem tâlcul ei.

Altfel ce va zice posteritatea când printre filele trecutului va citi că în timp ce popoarele se războiau între ele pentru primatul culturii, noi ne luptam pentru a sugruma cartea bisericească, sau prin indolența noastră am contribuit la uciderea instituțiilor noastre eparhiale.

Pr. D. V. Anușoiu

Scurtă privire istorică asupra bisericii ortodoxe române din Banat.

de Pr. Constantin Târziu
licențiat în teologie.

Ca urmași întâlnim pe vlădicii Mateiu și Moise Brancovici. Fiul lui Moise, Solomon, ocupă scaunul vlădicesc sub numele de Sava, având reședința în Inău și mai ales o activitate războinică. La 1605 Sava cucerește dela Turci cetatea Lipovei prin șiretenie. La 1606 îl găsim ca proprietar de casă în același oraș, iar la 28 Iunie 1607 Sigismund Rakoczy (1607—8) îi dăruiește drept răsplătă pentru cucerirea Lipovei, moșiile Bruznic, Rădmănești și Melytcochia (azi dispărută) din județul Severin, precum și moșia Sâmbăteni în județul Arad.¹⁾ Sava mai e amintit la 15 Ianuarie 1608 într'un hrisov al lui Sigismund Rakoczy, prin care i se recunosc drep-

1) Șt. Meteș o. c. p. 187.

turile ce le are asupra unor biserici sârbești și românești din Ardeal, dar prin care e scos de sub jurisdicția lui protopopul Mihail din Voivodenii. După moartea lui Sigismund Rakoczy Turcii reocupă Lipova și Sava e nevoit să fugă la vechea reședință, la Inău.²⁾ El moare la 1627.³⁾

Urmașul lui Sava este nepotul său Lazăr Brancovici care ocupă scaunul sub numele de Longhin. La 1628 e sfințit de „mitropolit“ — unchiul său purta același titlu⁴⁾ — de către Ciril Lucaris patriarhul Constantinoplei (1612; 1621—23; 1623—30; 1630—34; 1634—35; 1637—38). Longhin se călugărise în mănăstirea Beocinului și la 1624 fusese în Rusia după milostenie; în urmă după ce ajunge vlădică al Inăului, avându-și reședința în mănăstirea Sf. Nicolae din acest oraș, pleacă din nou în Rusia la 1629 însoțit de fratele său Ioan Brancovici, de arhidiaconul Teofil, de nepotul său Petru și de trei servitori: Mitru, Marcu și Savcu. La 15 Septembrie 1629 sosesc cu toții în Putivlia, dar fiindcă Longhin mai văzuse odată fața țarului i se dă acolo un soroc de soboli și 20 ruble, arhidiaconului Teofil și lui Ioan Brancovici câte 6 ruble, nepotului 3 ruble, iar servitorilor câte două.⁵⁾ Pe la 1643 îl găsim pe Longhin lucrând icoane în mănăstirea Comana pentru Mateiu Basarab (1632—54), Doamna Elina și mitropolitul Teofil (1637—48);⁶⁾ motivele aflării sale aci nu le cunoaștem, desigur însă că vor fi fost luptele neîncetate ale principilor Ardealului cu Turcii cari se dădeau mereu în jurul reședinții sale episcopale. Longhin moare după 1656 la Comana, căci la această dată ia parte la sfințirea nepotului său Sava ca mitropolit al Ardealului (1656—1680). Pe piatra mormântului lui Longhin se putea citi următoarea inscripție: Cu mila lui Dumnezeu cu neamul dintre Corenici-Brancovici, arhiepiscop de Inău.⁷⁾ (Urmează).

Vizitațiuni canonice.

Trecând alegerile comunale și județene cari au sămănat din nou atâta neghină în holdele năpădite de tot atâtea miasme otrăvitoare, pentru lucruri de nimic, ce nici înviorează, ni nu folosesc, iată că tot biserica prin glasul ei dumnezeesc vine să netezească învrăjbirile sămănate de politică; ea vine și spune prin glasul Arhierelui său tuturor: Pace vouă!

2) N. Iorga o. c. I p. 351—52.

3) Șt. Meșeu o. c. p. 188.

4) N. Iorga o. c. I p. 351—52.

5) Dr. Silviu Dragomir: „Contribuții privitoare la relațiile bisericii românești cu Rusia în sec. XVII“. București 1912, p. 12—13.

6) N. Iorga o. c. I p. 353.

7) Idem I. c.

Ziua de 11 Iulie a. c. a fost zi de mare sărbătoare pentru comuna Cornea, tractul Mehadiei. P. S. Părinte Episcop a sosit aci însoțit de protodiaconul Teodor Roșca în vizitațiune canonică. La intrarea în sat sub arcul de verdeață poporul în frunte cu primarul și notarul satului au eșit întru întâmpinarea celor, care în numele Domnului veneau „să aducă pacea și înfrățirea tuturor“.

La cuântul de bineventare al primarului, Prea Sfințitului mulțumește tuturor pentru buna primire. De aci convoiul se îndreaptă spre biserică, unde preoții îmbrăcați în ornate, în frunte cu protopopul tractului, Iosif Câmpianu, Simeon Răsvan din Domașnea, Ilie Imbrescu din Mehadica, Nicolae Goanță din Cuptoarea, Nicolae Văleanu din loc, diaconul Coriolan Bofa, teologii O. Costescu, I. Rațec și I. Zăbăilă în fruntea altui grup de credincioși așteptau cu nerăbdare sosirea Arhipăstorului.

Sărutând sfânta Evanghelie și crucea din mâinile protopopului, preotul local prezintă raportul despre trecutul comunei, al bisericii și despre situația credincioșilor, după care urmează intrarea în sfânta biserică unde pontifică însuși Prea Sfințitului cu preoții de sus și doi diaconi.

Clipe înălțătoare de suflet, bătrâni „cu iarna vieții n'au plute“ iăcrimau, că au ajuns să vadă ceea ce nu au văzut și să audă ceea ce nu au auzit. Acolo unde în duminici și sărbători obicinuiu să vadă un modest preot de sat, azi stă înaintea lor în biserică de 158 ani veche chiar pe Episcopul îmbrăcat în splendide ornate arhieresti.

În mijlocul tăcerii mormintele deodată răsună glasul de începere al sfintei liturgii, la care răspunde corul compus din cei 3 teologi și cantorii din loc. În biserică mării Tale stând ni-se părea că stăm în ceriu.

În decursul liturgiei urmează actul hirotoniei diaconului C. Bofa întru preot, numit în comuna Maurenii din tractul Buziașului, fapt care a impresionat adânc mulțimea adunată în sfânta Biserică.

La priceasnă P. S. Părinte Episcop a predicat despre evanghelia zilei, mănecând dela versetul „Luminătorul trupului este ochiul“, stăruind asupra îndemnului ca toți să cerceteze sfânta biserică și să rămână statornici în credința strămoșească, pe care cei bătrâni n'au părăsit-o, ci cu multă trudă ni-au lăsat ca dovadă a credinței și a hărniciei lor, o biserică așa de mare.

După împărțirea anaforei de către Prea Sfințitul s'a controlat sfânta cuminecătură și sfântul mir.

Eșind din sfânta biserică Prea Sfinția Sa a fost condus pe jos până la locuința preotului local, oprindu-se în drum în dreptul monumentului de marmoră al eroilor, ridicat și inaugurat a doua zi de Rusalii anul acesta. Masa s'a luat împreună cu mai mulți fruntași din sat, după care Prea Sfinția Sa a făcut revizia oficiului parohial dând cuvenitele sfaturi și îndemnuri. Incunjurat de stima și admirația tuturor, dând mulțumită lui Dumnezeu, Prea Sfinția Sa a pornit, însoțit de protopop, protodiacon și ceilalți preoți în comuna Cuptoarea unde s'a săvârșit vecernia.

În cronică evenimentele rare și însemnate ale satului și ale bisericii noastre, rămâne ca dată istorică anul 1796 în care s'a sfințit sf. biserică de episcopul Vârșetului Iosif Ioanovici de Șacabent; anul 1866 când a cercetat-o Episcopul Ioan Popasu și 11 Iulie 1937 când a pontificat aci actualul nostru P. S. Episcop, Dr. Vasile Lazarescu.

Din vâltoarea patimilor, ale josiției ome-nești nu ne poate ridica decât cuvântul de îmbărbătare și încurajare al bisericii predicat de păstorii săi, trimiși ca oile în mijlocul lupilor. Prezența Episcopului întărește pe cei slabi, îmbărbătează pe cei șovăelnici și netezește calea spre împlinirea cu sfințenie a legii lui Hristos.

*

Era un vis pentru locuitorii comunei Cuptoarea, venirea Prea Sfințitului în mijlocul lor, ba mai mult, un vis foarte iluzoric, care cu toate acestea s'a transformat în realitate.

Fapta mare a venirii unui Episcop era visată îndeosebi de cei bătrâni cari erau stăpâniți de frica nealinabilă, că vor trece pe alte meleaguri fără să fi primit vreă dată o mângâiere și binecuvântare arhierască.

Mare emoție și bucurie a produs în rândul credincioșilor, vestea venirii Prea Sfințitului, de care veste la început se îndoiau, iar apoi văzând că într'adevăr supremul lor păstor sufletesc voiește să petreacă câteva momente între ei, cu mic cu mare s'au strădui a face o primire după puterile lor, fiindcă Prea Sfințitul este primul Episcop care calcă pragul acestei comune dela întemeierea ei și până în prezent.

Ziua de 11 Iulie a. c. se transformă într'o adevărată sărbătoare, pentru că acesta a fost cel mai mare eveniment și cel mai înălțător moment în viața comunei.

La orele 3 p. m. din mulțimea credincioșilor ce erau adunați înaintea sfintei biserici se ivesc 12 oameni împovărați de ani, cari cu greutate — ce n'o simțesc — se urcă în tră-

suri pentru a întâmpina la hotar pe tânărul și iubitul lor arhipăstor. La sosirea mașinei în care se afla Prea Sfințitul Episcop însoțit de Prea Onoratul Domn protopresbiter Iosif Câmpianu și părintele protodiacon Teodor Roșca, bătrânii, prin glasul epitropului Petru Lupulescu își exprimă, cu ochii lăcrimând, bucuria din sufletul lor, Prea Sfinției Sale.

Prea Sfinția Sa mult impresionat de pletele cărunte ale celor 12 bătrâni, cu aceeași bucurie binecuvântându-i, le mulțumește pentru această frumoasă și emoționantă întâmpinare.

Urcându-se bătrânii în trăsurile se îndreaptă spre sat fiind îndrumați de o ceată de călărași care anunță totodată credincioșilor, ce așteptau cu nerăbdare, sosirea Stăpânului lor.

Intrând în sat, mașina ajunge la primul arc de triumf unde consiliul comunal în frunte cu primarul comunei Mihail Jurescu întâmpină pe Prea Sfințitul Episcop și îi urează bun sosit. Aici Prea Sfinția Sa, însoțit de Prea Onoratul Domn protopresbiter Iosif Câmpianu, descinde din mașină, și vine pe jos, cale presărată cu verdeață, până în fața celui alt arc de triumf ce era așezat înaintea sfintei biserici. Credincioșii ce se aflau acolo, în număr foarte mare, cu capetele plecate, prezintă Prea Sfinției Sale călduroase urări de bine.

Ajungând în fața soborului de preoți ce era compus din următorii: pâr. Simion Răsvan, Ilie Imbrescu, Nicolae Goanță preotul locului, Mihail Ienea și părintele protodiacon Teodor Roșca, Prea Sfinția Sa sărută sfânta Evanghelie și sfânta cruce.

După aceea, în ascultarea tuturoră părintele Nicolae Goanță bineventează pe Prea Sfinția Sa apoi talmăcește prin cuvinte frumoase bucuria din sufletul credincioșilor, arătând totodată că Prea Sfințitul este primul episcop care a călcat pragul sfintei biserici. Preotul locului face apoi obișnuitul raport despre starea parohiei sale, între altele amintește de sfânta biserică, ce a fost ridicată în anul 1825, că a fost reparată în anii 1911 și 1936, și că acum cât de curând dacă va ajuta Dumnezeu o vor împodobi și cu sfintele icoane.

Terminând preotul locului raportul său, salută pe Prea Sfinția Sa cu salutul „Întru mulți ani Stăpâne“ ce este apoi cântat de cantorii sfintei biserici. Cântându-se troparul hramului Prea Sfințitul însoțit de Prea Onoratul Domn protopresbiter și de preoții amintiți mai sus intră în sfânta biserică săvârșind Vecernia.

După ce s'a terminat Vecernia, Prea Sfințitul Episcop în fața mulțimii de credincioși ce erau adunați în sfânta biserică rostește o cuvântare,

în care plecând dela Evangelia zilei, arata cât de mare este însemnătatea faptelor bune, atât în viața aceasta, dar mai ales în viața viitoare. Prin această cuvântare Prea Sfinția Sa mișcă sufletele tuturor, dar mai ales ale celor bătrâni, cărora se adresează în special, spunându-le că plecând Prea Sfinția Sa din comună, să pună la suflet aceste cuvinte tînarilor ce sunt sub ocrotirea lor.

După Vecernie, Prea Sfinția Sa face vizita părintelui Nicolae Goanța unde inspectează oficiul parohial.

Terminându-se toate la orele 5 p. m. Prea Sfinția Sa, însoțit de Prea Onoratul Domn protopresbiter și de părintele protodiacon, se urcă în mașină și în ovațiunile credincioșilor, părăsește Cuptoarea, lăsând impresii plăcute în sufletele tuturor.

Intru mulți ani, Stăpâne!

Ș T I R I

Parastas. Duminecă în 11 Iulie s'au împlinit exact trei ani dela adormirea episcopului Dr. Iosif Traian Badescu. În biserica noastră catedrală, unde răposatul a servit altarul Domnului începând ca diacon și încheindu-și slujba ca arhiereu, s'a săvârșit în această zi de tristă aniversare un pios parastas. Parastasul a fost săvârșit de un sobor de preoți, rugându-se pentru sufletul aceluia care li-a fost Episcop și părinte îndrumător și iubitor până la moarte.

Reveniri în masse dela uniți. Zelul bunilor păstori, dar și conștiința vie a credinții strămoșești, cheamă într-una la sânul de mamă pe fiii cei rătăciți. Așa în Logoj, unde prin uneltiri ungurești și acțiunea răsvrătitoare a unui preot renegat acum o sută de ani s'a pornit goana după suflete, prin zelul unui preot distins, Mihuci Jigorea, peste o sută de Români au revenit dela unație la dreapta credință. Zelul amintitului preot e nesmintit ajutat de păr. protopop Dr. Aurel Mihaescu, păr. Nicolae Sintescu, diaconul Petru Lăieșiu și toți bunii fii ai acestui oraș, cari lucrează din răsuputeri ca zidul despărțitor de frați să se dărâme odată. Dumnezeu să le ajute!

Alte reveniri la dreapta credință. Datorită stăruinței candidatului de prooție, Caius Pascu, în comuna Gherman, a trecut dela „fără confesiune“ la religia ortodoxă română tinerul Trifu Savu, în vârstă de 25 ani ai cărui părinți sunt sectari (nazareni). Dânsul a primit botezul Duminecă în 11 Iulie a. c.

Tot datorită d-lui C. Pascu au mai trecut la religia ortodoxă română, dela greco-catolici următorii: Alexandru Savu și soția sa Persida, împreună cu copiii lor: Maria și Trandafir; Simeon Stoia, Solomia Stoia și Florica Jurca. Dela „fără confesiune“ a fost reintors Vlăica Bugar și dela romano-catolici a trecut: Gheorghe Galschneider.

Societatea Uzinele de Fier și Domenile din Recița S. A. a hotărît o emisiune nouă de 500.000 acțiuni nominative, de Lei 500 fiecare.

Prețul emisiunii este fixat pentru acționarii societății la 500 lei de acțiune.

Prima tranșă a emisiunii fiind rezervată pentru plata cuponului pe anul 1936, se dă posibilitatea acționarilor de a achita contra valoarea acțiunilor noi subscrise prin utilizarea cuponului pe anul 1936, de 50 lei de acțiune.

Prin urmare acționarii vor primi pentru fiecare 10 acțiuni din proprietatea lor o acțiune în mod gratuit, reținându-se cuponul pe 1936, adică se va elibera o acțiune nouă în schimbul a 10 cupoane pe 1936.

Pentru un număr mai mic de acțiuni decât 10, acționarul va putea deasemenea obține o acțiune nouă, dacă va plăti în numerar diferența între suma acoperită în cupoane în valoare de 500 lei fiecare și cei 500 lei prețul unei acțiuni noi. De exemplu: un acționar, având șase acțiuni „Recița“ va obține o acțiune nouă contra celor 6 cupoane pe anul 1936 și a unei sume de Lei 200 de plată în numerar.

Acționarii cari vor face uz de dreptul lor de subscripție, vor depune cupoanele pe 1936 și sumele eventual necesare pentru completarea prețului acțiunilor subscrise la una din următoarele bănci: Societatea Națională de Credit Industrial, Banca Românească, Banca de Credit Român, Banca Comercială Română, Albina, Institut de Credit și de Economii precum și la sucursalele lor, de unde vor primi în momentul subscrierii chitanțe, cari vor fi transformate ulterior în titluri definitive.

Dreptul de obținere va trebui să fie exercitat în intervalul dela 10 Iulie până la 31 Iulie 1937.

† **Moisi Alexiu**, veteranul nostru preot din Sacoșul-turcesc și-a încheiat călătoria pământească, numărând la capătul ei 56 ani închinați altarului. Prohodul i l-a făcut păr. protopop tractual Ioan Geția cu un mare sobor de preoți. În falnica biserică ridicată de răposatul preot servește acum păr. Aurel Alexiu, fost capelan la tatăl său dela care a învățat numai lucruri bune.

Dumnezeu să mângăie pe fiul care-și deplânge părintele său, iar pe cel adormit să-l așeze între cei drepti ai Săi!

† **Pavel Brinzeiu**, preotul nostru din Macoviște a adormit și el în Domnul. După un serviciu de aproape 50 de ani în calea apostolatului, bătrânul preot din acest modest sătuleț și-a cerut capelan care să-l mai ajute în slujba lui. Moartea însă nu l-a lăsat să mai aibe această bucurie a unui ajutător care să-i ușureze bătrânețele și să-i dea clipe de odihnă. Prohodul i l-a făcut un impunător număr de preoți în frunte cu noul protopop Ioan Oravițan, preotul Dr. Jacob Crețiu din Bozovici — fiul comunei — dând celui adormit onorurile meritate de o credincioasă și îndelungă servire în Casa Domnului.

Dumnezeu să-l ierte!

Alt parastas s'a săvârșit joi în 15 Iulie, împlinindu-se $\frac{1}{2}$ an dela moartea celor doi luptători Ioan Meța și Vasile Marin. Tinerii studenți, crescuți toți în spirit creștinesc și național cari cinstesc memoria celor căzuți pentru apărarea Crucii și a Patriei se cinstesc prin aceasta pe ei. Laudă se cuvine lor.

Oficiile parohiale din tractul protopresbiterial al Caransebeşului, cari n'au înaintat încă banii tasului fondului mitropolitan, cât şi banii celor două tasuri purtate în favorul comunelor noastre bisericesti Blajova şi Pogăneşti se invita să-i depositeze fără amnaare la Cassa noastră diecezană.

Pe seama locului de închinare „Piatra Scrisă“, de lângă comuna Armaniş, a dăruit doamna Otilia Trailovici din Viena, soţia defunctului locotenent-colonel în retragere Grigorie Trailovici — suma de 200 lei, pentru care danie i se exprimă mulţumită.

Salariile preoţilor pe luna Iunie s'au ridicat dela stat şi se lichidează la Cassa diecezană în orele oficioase.

Din salariu s'a reţinut jumătate din sidoxia episcopască şi taxa pentru un caz de deces.

Note oficiale.

Nr. 3988 B. 1937.

Se aduce la cunoştinţă celor interesaţi ca petiţiunile pentru primire în Academia teologică pe anul 1937—38 sunt a se înainta consiliului eparhial prin oficiile protopopesci până la 15 Septembrie a. c.

La petiţiuni se vor alătura următoarele documente:

1. Extras de botez;
2. Diploma de bacalaureat;
3. Certificat de moralitate de la Oficiul parohial vizat de către Oficiul protopopesc;
4. Certificat dela medicul Academiei teologice că petentul este deplin sănătos şi fără defecte;
5. Declaraţiunea părinţilor sau a tutorelui că vor suporta toate cheltuelile cu întreţinerea petentului în Internatul diecezan.

Se obsearvă că toţi studenţii Academiei teologice sunt obligaţi să locuiască în Internatul diecezan şi până cel mult la 31 Decembrie 1937, fiecare student va trebui să-şi procure uniforma (reverendă).

Toţi petenţii când vor fi chemaţi vor avea să se prezinte la Consiliul eparhial.

Caransebeş în 6 Iulie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

* * *

Se aduce la cunoştinţă studenţilor dela Academia teologică, că înscrierile la Academie se fac anul acesta în zilele de 28—30 Sept. a. c.

Asupra cazurilor de întârziere din motive binecuvântate decide Consiliul eparhial.

La înscriere se solvesc următoarele taxe:

- a) Didactrul Lei 300;

b) Pentru fondul de ajutorare „Ioan Popasu“ Lei 50;

c) Pentru fondul de excursii Lei 50;

d) Pentru societatea de lectură „Ioan Popasu“ Lei 50;

e) Pentru folosirea mobilierului Lei 100.

Examenle de corigenţă de curs şi examenle generale se ţin începând din 25 Septembrie, iar prelegerile se încep la 2 Octombrie a. c.

Toţi studenţii ai căror părinţi nu locuiesc în Caransebeş, sunt obligaţi să locuiască în internatul Academiei teologice.

Taxa anuală pentru internat, care după împrejurări se poate majora, este de Lei 8000 (Optmii) pe întreg anul şcolar, nu se reduce sub nici un motiv şi se plăteşte anticipativ în patru rate de câte Lei 2000 (Douămii) şi anume rata I-a la înscriere, rata a II-a la 15 Noembrie a. c., rata III-a până la 31 Ianuarie 1938 şi rata IV până la 15 Aprilie 1938.

De haine de pat, de rufărie şi de spălatul (curăţitul) lor se vor îngriji studenţii. Totaşa şi de tacămurile necesare la intrarea în internat.

Se obsearvă, că certificatul medical, pe care au să-l prezinte tinerii, cari intră pentru prima dată în Academia teologică, trebuie să fie eliberat de către medicul Academiei.

Caransebeş în 2 Iulie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Nr. 3191 E. 1937. * * *

Se atrage atenţiunea Onor. preoţilor eparhiale să înainteze de urgenţă chitanţele pentru ajutorul dela stat, căci în caz contrar, celor cari n'au chitanţele aici li se va sista salariul. Caransebeş la 15 Iulie 1937.

Cassa diecezană.

CONCURSE.

Nr. 3984 B. 1937.

Pentru întregirea catedrei de Istoria bisericii universale şi româneşti şi Sociologie, la Academia noastră teologică din Caransebeş, se publică concurs cu termin de 60 zile socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Beneficiul împreună cu acest post este: Lei 2200 salariu lunar de bază plus accesoriile, cari se plătesc în întregime din bugetul Ministerului Educaţiei Naţionale şi pentru cari eparhia nu ia nici o garanţă.

Profesorul ales sau numit va avea să se conformeze dispoziţiunilor din Regulamentul pentru Academia teologică şi este obligat să propună în cadrul catedrei sale cel puţin 10 ore pe săptămână.

Reflectanţii la acest post îşi vor înainta cererile consiliului nostru eparhial alăturând următoarele acte doveditoare:

- a) Extras de botez;
 b) Diploma de bacalaureat dela liceu și cea de doctor în teologie, precum și eventualele certificate despre studiile universitare de specialitate;
 c) Curriculum vitae în scris;
 d) Certificate despre serviciile anterioare, dela terminarea studiilor universitare încoaci.
 Caransebeș la 8 Iulie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

* * *

Nr. 3985 B. 1937.

Pentru întregirea catedrei de Drept bisericesc și Morală la Academia noastră teologică din Caransebeș, se publică concurs cu termen de 60 zile socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Beneficiul împreună cu acest post de profesor este: Lei 2200 salariul lunar de bază plus accesoriile cari se plătesc în întregime din bugetul Ministerului Educației Naționale și pentru cari eparhia nu ia nici o garanță.

Profesorul ales sau numit va avea să se conformeze dispozițiilor din Regulamentul pentru Academia teologică și este obligat să propună în cadrul catedrei sale cel puțin 10 ore pe săptămână.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile consiliului nostru eparhial, alăturând următoarele acte doveditoare:

- a) Extras de botez;
 b) Diploma de bacalaureat dela liceu și cea de doctor în teologie, precum și eventualele certificate despre studiile universitare de specialitate;
 c) Curriculum vitae în scris;
 d) Certificate despre serviciile anterioare, dela terminarea studiilor universitare încoaci.
 Caransebeș la 8 Iulie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

* * *

Nr. 3986 B. 1937.

Pentru întregirea catedrei de Teologie practică (Liturgică, Omiletică, Catihetică și Pastorală) la Academia noastră teologică din Caransebeș, se publică concurs cu termen de 60 zile socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Beneficiul împreună cu acest post este: Lei 2200 salariu lunar de bază plus accesoriile, cari se plătesc în întregime din bugetul Ministerului Educației Naționale și pentru cari eparhia nu ia nici o garanță.

Profesorul ales sau numit va avea să se conformeze dispozițiilor din Regulamentul pentru Academia teologică și este obligat să propună în cadrul catedrei sale cel puțin 10 ore pe săptămână.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile consiliului nostru eparhial, alăturând următoarele documente:

- a) Extras de botez;
 b) Diploma de bacalaureat și cea de doctor în teologie, precum și eventualele certificate despre studiile universitare de specialitate;
 c) Curriculum vitae în scris.
 d) Certificate despre serviciile anterioare, dela terminarea studiilor universitare încoaci.
 Caransebeș la 8 Iulie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Nr. 4075 B. 1937.

Pentru întregirea postului de spiritual la Academia noastră teologică din Caransebeș se publică concurs cu termen de 60 zile socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Beneficiul împreună cu acest post este: Lei 4400 salariu lunar din bugetul Ministerului Educației Naționale pentru care eparhia nu garantează, plus locuință și întreținere gratuită în Internatul diecezan.

La acest post pot recurge ieromonahi sau preoți văduvi sau celibi absolvenți ai Institutului sau Academiei noastre teologice sau licențiați în teologie. Vor fi preferiți ieromonahii licențiați în teologie.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile lor Consiliului nostru eparhial, alăturând următoarele acte doveditoare:

- a) Extrasul de botez;
 b) Certificatul școlar despre studiile secundare terminate;
 c) Diploma despre studiile teologice terminate;
 d) Curriculum vitae;
 e) Certificat despre serviciile anterioare dela terminarea studiilor încoaci.
 Caransebeș la 10 Iulie 1937.

Episcopul diecezan

† VASILE

* * *

Pentru ocuparea parohiei nou înființate de cl. I din Anina, protopopiatul Oraviței se publică din oficiu concurs cu termen de 30 zile socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Beneficiile împreună cu acest post sunt următoarele:

1. Sesiunea parohială primită dela Reforma agrară;
2. Subvențiunea dela U. D. R. pentru care comuna bisericească nu ia nici o garanță;
3. Locuință gratuită în casa Nr. 218, pusă la dispoziție de Direcțiunea Minelor U. D. R.;
4. Birul parohial uzitat;
5. Veniturile stolare uzitate.

Impozitele comunale și cătră stat după aceste beneficii privesc pe preotul care se alege.

Doritorii de a ocupa acest post având calificațiune pentru parohii de cl. I își vor înainta cererile lor, adresate consiliului parohial din Anina, Prea Onoratul Oficiu protopopesco al Oraviței.

Recurenții având prealabila încuviințare a P. S. S. Episcopului diecezan se vor prezenta — cu stirea protopopului tractual — în vreo Duminecă sau sârbătoare în capela din Anina, spre a-și arăta desteritate în tipic, cântarea bisericească și oratorie.

Caransebeș din ședința consiliului eparhial ținută în 28 Iunie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

* * *

Nr. 3987 B. 1937.

Se publică concurs pentru conferirea pe anul școlar 1937—38 a 10 (zece) burse à Lei 8000 (Optmii) și 8 (opt) semiburse à Lei 4000 (Patrumii) fieaare.

Aceste burse se vor conferi numai studenților dela Academia noastră teologică. Cei ce vor beneficia de bursă întreagă vor primi întreținere gratuită în Internatul diecezan, iar semibursierii vor primi bursa cu titlul de semisolvență la Internatul diecezan.

Ceice doresc să obțină vre-una din aceste burse să-și înainteze cererile timbrate în regulă, până cel mult la 15 Septembrie a. c. anexând la cerere documentele cuvenite.

Vechii bursieri intru cât mai reflectează la bursă își vor înainta cererile pe calea Direcțiunii Academiei teologice și vor anexa la cerere certificatul școlar de pe anul 1936—37, iar petiționarii noi vor anexa la cererile lor următoarele documente:

- a) Extrasul de botez;
- b) Certificatul școlar de pe anul 1936—37 sau diploma de bacalaureat;
- c) Certificat comunal vizat și de către Oficiul parohial în care se va specifica toată averea ce o are petentul și părinții lui.
- d) Atestat de moralitate dela Oficiul parohial vizat și de Oficiul protopopesc.

Cererile intrate după termenul de mai sus, precum și cele netimbrate sau neadjustate cu toate documentele nu se vor lua în considerare și se vor restitui petenților.

Caransebeș la 6 Iulie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

* * *

Pentru ocuparea parohiei a IV-a de clasa I din Logoj, devenită vacantă prin trecerea preotului Mihuți Jigorea în parohia a II-a, se publică concurs cu termen de 30 zile socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Beneficiile sunt următoarele:

1. Sesiunea parohială constatătoare din 38 jugh;
2. Stola și birul parohial uzitat;
3. Onorar pentru predici conform prevederilor bugetare.

Cererile provăzute cu documentele recerute pentru parohii de clasa I se înaintează Oficiului protopresbiteral ort. rom. al Logojului.

Recurenții — având prealabila încuviințare a P. S. S. Păr. Episcop diecezan — se vor prezenta cu știrea protopopului concernent, în vreo Duminecă sau sârbătoare spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și serviciul dumnezeesc.

Logoj din ședința consiliului parohial ținută la 20 Iunie 1937.

Dr. Aurel Mihaescu

președinte.

(2—3)

Lăiețiu Petru

secretar.

In înțelegere cu Oficiul protopresbiteral: *Dr. Aurel Mihaescu*, protopresbiter.

* * *

Pe baza decisului Ven. Cons. eparhial Nr. 1299 B. ex 1937, se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh din parohia de clasa III din Berini, protopopiatul Buziaș, devenită vacantă prin abdicarea pâr. Emanuil Georgescu, cu termen de recurgere de 30 zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, cu următoarele retribuții:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 37 de jughere;
2. Stola uzitată;
3. Birul parohial uzitat;
4. Locuință în casa parohială.

Viitorul paroh va catchiza regulat și va suporta impozitele după realitățile care formează dotațiunea sa.

Recurenții își vor înainta cererile de concurs împreună cu actele prescise prin Prea On. Domn protopop tractual, consiliului parohial din Berini și tot cu încuviințarea părintelui protopop tractual se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie — dar nici de cât în ziua alegerii.

Tot odată concurenții au să prezinte Prea On. Domn protopop tractual încuviințarea de candidare dela Prea Sfinția Sa Părintele Episcop, fără care nu vor fi luați în considerare.

Berini, din ședința consiliului parohial ținută în 10 Maiu 1937.

Silviu Mîoc m. p.
preot-adm., președinte.

Ioan Petrașcu m. p.
secretar.

(2—3)

In conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 1092/1937 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

In cauza de executare pornită de urmăritorul Firma Creditul Bănățean din Lugoj contra urmăritului Palkovits Filip și soția sa nasc. Kohn Ghizela din Caransebeș la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX. din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Caransebeș din circumscripția Tribunalului Caransebeș Nr. 132 a coalei c. f. No. de ord. A.+1. No. top. 1755 Casa No. 1067 în intravilan 92 stp. al cărui preț de strigare va fi 50.000 lei, pentru încasarea creanței de 73.500 lei, capital, interese de 8% dela 28 Iunie 1924, spese de proces și de executare de 7355 lei, fixate până acum și spese de 1335 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune. Fixează termen pentru ținerea licitațiunii **pe ziua de 31 August 1937 ora 9 în loc. oficial al c. f.**

In baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de cât prețul strigării redus cu 25% (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoreesc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauțiune, socotite pe cursul fixat în art. 42 LX. 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881, art. 21 XLI. 1908)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, 18 Mai 1937.

Leo Pető s. s. judecător. **D. Lăzărel** s. s. dir. c. f.

2—3

Pentru conformitate: **D. Lăzărel** dir. c. f.